

რედაქცია

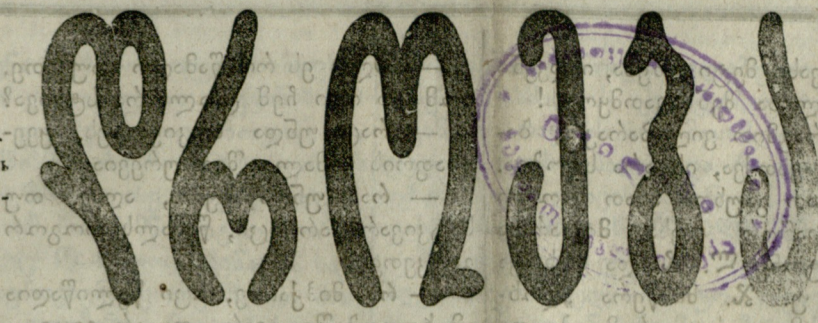
ბანოვის ქუჩაზე, სტ. მელიქიშვილის და სტამბაში, ამატურის სახლებში.

ხელის-მოწერა

რედქციაში და სტ. მელიქიშვილის სტამბაში. ქალაქ გარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ ТИФЛИСѢ. ВЪ КОНТОРѢ РЕДАКЦІИ ГАЗЕТЫ „ДРОБѢА“, при типографіи Меликова.

გაზეთის ღირებულება

წელიწადში — 8 მან., ნახევარ წელიწადში — 4 მან., და 50 კაპ., თვეში — 1 მან. ცალკე წომარნი — ერთი მაურთა.

განცხადება

მიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და ფრანგულს ენებზე. ... ბანსხადების ღირებულება ...

ბამოლის კვირარობით, მოთხზაბათობით და პარასკეობით

ხელის-მოწერა ამ 1877 წლის

„დროებაზე“

მიღება გაზეთის რედქციის კანტორაში, სტ. მელიქიშვილის სტამბაში (ბანოვის ქუჩაზე, ნაპ. ამატურის სახლებში). ქალაქს გარეშე მცხოვრებთა შემდეგის აღრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: ВЪ ТИФЛИСѢ. ВЪ РЕДАКЦІИ ГАЗЕТЫ „ДРОБѢА“

Table with 2 columns: Subscription type and price. Includes rows for 'წელიწადში', 'წელიწადში', 'წელიწადში', and 'წელიწადში'.

ხელის-მოწერა ამ 1877 წლის

„მმართველობის მოამბეში“ გამოცხადებულია შპალდესი მანიჭესტი, რომელიც გვაცნობებს, რომ ამ მართის თვის 4-ს, მიიღე ავთომყოფობის შემდეგ, პეტერბურღში გადაიცივალა წლისა და ნახევრის შვილი-შვილი ხელმწიფე იპვერატორისა, ვაჟი მისი იპვერატორებით შპალდესობის დი. მთავრის მლადიმირ ალიქსანდრეს ძისა დი. მთავარი ალიქსანდრე მლადიმირის ძე.

ბი. ამასთანავე ის წადილი ჰქონია, რომ შეეცყო, — თუ ვინ უფრო ხალისით და გულმზურვალედ მოჰკიდებდა ქართულ წიგნებს ხელსა. რისთვის? — ჩვენ არ ვიცით; მაგრამ ეს კია, რომ მოწაფეებს როგორღაც საეცვოდ დაუნახავთ უფ. აუვშინსკის ცნობის-მოყვარეობა და მაგრე რიგათ არ ეტანებიან თურმე „ღვითნებისა“ და „შამნების“ კითხვას.

საქართველო

დღიური * ჩვენ გვითხრეს, რომ მთილისის სასულიერო სემინარიის ინსპექტორს უფ. აუვშინსკის მოწაფეებისთვის ნება მიუცია, რომ ქართული წიგნები იკითხონ მაგრამ ყველა კი არა, არც ყურნალ-გაზეთები, — მხოლოდ სასულიერო წიგნ-

ბი. ამასთანავე ის წადილი ჰქონია, რომ შეეცყო, — თუ ვინ უფრო ხალისით და გულმზურვალედ მოჰკიდებდა ქართულ წიგნებს ხელსა. რისთვის? — ჩვენ არ ვიცით; მაგრამ ეს კია, რომ მოწაფეებს როგორღაც საეცვოდ დაუნახავთ უფ. აუვშინსკის ცნობის-მოყვარეობა და მაგრე რიგათ არ ეტანებიან თურმე „ღვითნებისა“ და „შამნების“ კითხვას.

ფელტონი

ქორუ ღანღენ *) სამ მოქმედებიანი კომედია მოლლიერისა ნათარგმნი ფრანგულულიდან სცენა მეხუთე უფ. დე-სოტენვილი, პლიტანდრი და შორჟ ღანღან. უფ. დე-სოტენვილი. მიცნობთ მე, უფალო, თუ არა? პლიტანდრი. მერა, უფალო. უფ. დე-სოტენვილი. მე ვახლავარ ბარონ დე-სოტენვილი. პლიტანდრი. ძალიან სასიამოვნო ვახლავთ თქვენი გაცნობა. უფ. დე-სოტენვილი. ჩემი სახელი სასახლეშია ცნობილი ვახლავთ. მე სქონდა ბედნიერება, ჩემი თავის გამოჩენისა იმ დროს, როდესაც ნანსილამ ახნაურობა ლაშქარში გაიყვანეს. პლიტანდრი. ძეთილი იყოს. უფ. დე-სოტენვილი. ნეტარსხენებულის მამა ჩემი, შან-ჰილ დე-სოტენვილი იმდენათ ბედნიერი გა-

ხლდათ, რომ როდესაც მონტბანს ჩვენი ჯარი გარს ერტყა, იმ დროს იქ იყო. პლიტანდრი. აღტაცებაში მოყვარე ამ ამბავს. უფ. დე-სოტენვილი. მართი ისეთი პატივცემული და გამოჩენილი წინაპარი მყვანდა, რომ უფლებდა მიიღო ყველა თავის მამულები გაეყიდნა და სამზღვარგარეთ წასულ იყო დროების გასატარებლად. პლიტანდრი. სრულებით მჯერა. უფ. დე-სოტენვილი. ჩემ ყურამდინ მიადწია, უფალო, რომ თქვენ გიყვართ და დასდევთ ერთს ახალგაზდა ქალს, რომელიც ჩემი ქალი ვახლავთ და ქმრობის ბედნიერება ღმერთმა (შორჟ ღანღანზე მიუთითებს) ამ კაცს მიანიჭა. პლიტანდრი. ვინ? მე? უფ. დე-სოტენვილი. დიახ, თქვენ. და ვთხოვთ, პასუხი მომეცით! პლიტანდრი. ახირებული ცილის-წამება თუ გნებავთ, ეს არის! ვინ მოგახსენათ ეს ამბავი, უფალო? უფ. დე-სოტენვილი. მართა ვინმემ, რომელმანც ნამდვილად იცის ყველაფერი. პლიტანდრი. ტყუილი უთ-

* გაზეთის „ავეკასის“ მე-46 ნომერში დაბეჭდილია წიგნი ავეკასიაში ქრისტიანობის აღმადგინებელ საზოგადოების შკოლდების ახალ ინსპექტორის უფ. ნ. ლიხანოვისა, წიგნი, რომელშიაც ეს უფალი ლიხანოვი უარჰყოფს ჩვენგან გამოცხადებულ ამბავს, რომ ინსპექტორად დანიშნვისა-თანავე იმან თავის მოქმედება და მზრუნველობა შკოლაზედ პირველადვე ამით აღმოიჩინა, რომ, სხვათა შორის, თიონეთის სასოფლო შკოლებს მასწავლებლებს ქართულის ენის სწავლა და ქართულის წიგნების გზავნა მოესპო. უფ. ლიხანოვი ამბობს, რომ თიონეთისა და სხვა ყველა უფლებში ძველებურად ვაგზავნი ქართულ წიგნებსაო, იანვარში ქართული სახარება გაეგზავნეო და თებერვალში უფ. ი. ბოგეზაშვილის „ღედა მანა“.

უფ. ლიხანოვი გვარწმუნებს: „ვაგზავნიო! ძველებურად ვგზავნიო!“ ჩვენ ვამბობთ: „არ აგზავნის-მეთქი!“ რამელია ჩვენში მართალი და რომელია მტყუანი? მაგრამ არა, სრულიად მართალია უფ. ლიხანოვი, როდესაც ამბობს, რომ „ძველებურად“ ვაგზავნი საზოგადოების შკოლაში ქართულ წიგნებსაო. საქმე იმაშია, რომ ის სწორედ ძველებურად აგზავნის წიგნებს, ე. ი. სრულიად არ აგზავნის, რადგან დამტკიცებულია, რომ იმის მოწინავე ინსპექტორის უფ. სტრეფელცკის დროს ქართული წიგნები, ერთს შკოლას გარდა, არც არ იგზავნებოდა!

მეორე მხრითაც მართალია უფ. ლიხანოვი: მართალია, იმიტომ რომ იანვარში იმან მისცა ორს მასწავ-

ლებელს ორი ეგზემპლიარი ახლად გამოცემულის ქართული სახარებისა! თუქცა ამასთანავე იმან სასტიკო ბრძანება მისცა ხსენებულ მასწავლებელთ, რომ საზოგადოთ ქართული წიგნები შკოლის მოწაფეებს არ უჩვენოთ და არ აკითხოთო, მაგრამ რა უყოთ? მართალია კიდევ, რომ რამდენიმე ეგზემპლიარი „ღედა მანისა“ ვაგზავნა მხოლოდ იმის შემდეგ, რაც მთილისის გაზეთებში ერთობ ბევრი წერა დაიწყეს ამ გარემოებაზე. მაგრამ რა უყოთ? ბოლოს მაინც კიდევ ის გამოდის, რომ უფ. ლიხანოვს ქართული წიგნები უგზავნია. მართალია, რომ ახალი ინსპექტორი ყველა თავის მასწავლებლებს უქადაგებს და აგონებს, რომ „ქართული ენის სწავლა რუ ულის სწავლას აბრკოლებსო, და ამიტომ გადავსწავიტეო, რომ ქართული წიგნების სწავლა მოისპოსო; ეს არის მიზეზიო, რომლის გამოც აღარ ვიგზავნით ქართულ წიგნებსაო! მაგრამ რა უყოთ? უფ. ლიხანოვი მაინც მართალია, რადგან იმან ორი ეგზემპლიარი სახარებისა მისცა ოსტატებს და ამასთანავე რამდენიმე ეგზემპლიარი „ღედა მანისა“ ვაგზავნა შკოლებში!...

* მასულ სამშაბათს, ამ თვის 15-ს, ავეკასიის სამეურნეო საზოგადოების სადგომში იყო კრება იმ პირთა, რომელთაც განაცხადეს სურვილი, რომ ჩვენში „პირუტყვდა მფარველი საზოგადოება“ შეადგინონ. კრებას ამოუჩინებია თავის შორის კამისია, რომელსაც მიენდო უფ. მესჩერსკისაგან შედგენილი საზოგადოების წესდების გასინჯვა და

პლიტანდრი. ბანა თქვენმა სიძემ სთქვა, უფალო, რომ ...

უფ. დე-სოტენვილი. დიახ, ეს გიჩივისთ. პლიტანდრი. ღმერთს უმადლოდეს, რომ თქვენს ოჯახს ეკუთვნის. შამისოთ მე ვაჩვენებდი — როგორ უნდა ამ გვარი უმვერი ხმების დაყრა ჩემისთანა კაცზე... სცენა მეექვსე სიღვდრი, უფ. დე-სოტენვილი, ანჟელიკა, პლიტანდრი, შორჟ ღანღან და პლოდინა. სიღვდრი. როგორც ვხედავ, ყველაფერი ექვიანობის ბრალი უნდა იყოს. აი ჩემი ქალი, რომელიც გარემოების გამოკვლევაში მოგებმარებათ. პლიტანდრი. (ანჟელიკას). ნუ თუ თქვენ უთხარით, ბატონო, თქვენს ქმარს, რომ ვითომ მე თქვენ მიყვარხართ? ანჟელიკა. მე? რაც არ არის, რა უნდა მეთქვა? ნეტავი ერთი გასინჯავდეთ, უფალო, და შემოყვარებდეთ. მარჩევთ, დაიწყეთ, გაბედეთ, გამომიგზავნეთ მოციქულები, საარმიყო წიგნები მომწავდინეთ, მოინდომეთ ჩემი ნახვა, როცა ქმარი შინ არა მყავს, ან როდესაც სასიერნოთ გამოვდივარ და დამიწყეთ სიყვარულ-

(* „დროება“, № 30)

შემდეგ მმართველობასთან წარდგენა დასამტკიცებლად.

* * ჩვენ მივიღეთ უფ. ა. ბეშენ-ცოვისაგან მოსკოვში დაბეჭდილი რუსული რომანი, სახელად „Сказано что Азия“. რომანი ჩვენს ცხოვრებას შეეხება; იმაში აწერილია ერთი ეპიზოდი შამილის ომისა და ერთი რუსის აფიცრისა და ქართველთა ვადის ქალის სიყვარული; აქ არის დატყვევება, სიკვდილი, ბრძოლა, სისხლის ღვრა და სხვა ამ გვარები, რაც ძველებურის მანერითა დაწერილ რომანებს შეეფერება.

* * ჩვენ შევიტყუეთ, რომ თ. რაფ. მრისთან მოუფროვებია ბევრი ქართული გამოცანები—დაბეჭდილი და ჯერ დაუბეჭდავად—და განზრახვა აქვსო, რომ ამ მოკლე ხანში დაბეჭდვინოს და ერთ წიგნად საქვეყნოთ გამოსცესო.

„დროებას“ კორექტორდენცია

თელავი, 8 მარტს. თითქმის ყოველს თვესიანს გუბერნიის წერილს ქალაქში, სახელდობრ: სიღნაღში, ბორში, ლუშეთში და სხ. არის დაწესებული აბთეკები. ამ ჩვენს თელავს კი არა ეშველა რა.

ზაგვიხდება ვინმე ავით და უნდა მივატანოთ „დოქტორს.“ დოქტორი მოგვეცემს ბარათს (რეცეპტს) და რადგანაც აბთეკა არ გვაბადია, მივდივართ იმ ბარათით ფერშობთან. შერშობი რომ დაგვიხანავს, რომ ჩვეცვიდით იმის ხელში, შეგვიყვანს თავის „საკუთარს“ კაბინეტში, სადაც რადგან იმე ბანკა სდგას სავსე წამლებით: რასაკვირველია, ამ წამლებში მომეტებული ნაწილი არის: თაბაშირი, ლალიბურთი, წითელი მიწა, ქაქლინდი, ძირტკბილა და სხვა, ერთის სიტყვით, იმისთანა წამლები, რომელიც შეიძლება ვიყიდოთ ყოველის მეწვერილმანისაგან ბაზარში. ახლა ეს ბატონი ფერშობი გვეუბნება.

— აი, ძმავე, აქ სულ სხვა და სხვა ფასის წამლებია, ავიცარის და კარგიც; გინდა იაფ ფასიანი წაიღე, გინდა ძვირ ფასიანი; მაგრამ ამასაც გეტყვი,

რომ რაც ფასი მეტი იქნება, იმდენი ჩქარა ეშველება შენ ავითყოფი!

რალა ქარაგმით ვილაპარაკო, ბარემ სწორე ვსთქვა, ის არა სჯობია. ამას წინათ გაუხდა ავით ცოლი ერთ მაჩნაძიანურ კაცსა. მიჰპართათაის მებატონე ლ. ჯ. და სხვოვა შემწეობა; უ. ჯ. მისწერა „დოქტორს“ ავითყოფის გარემოება და უთხრა გლეხკაცს, წადი, შეილო, და წამალს მოგცემენ თელავშიო. რადგანაც ავითყოფის პატრონს იმჟამათ ფული არა ჰქონდა, აიკიდა ზურგზედ კარგი გასუქებული სამი წლის ინდაური და მივიდა მკურნალთან აღნიშნული ბარათით. მანამ ეს საწყალი პირისპირ ჰხანავდა დოქტორს, მანამდის შეზნდა ერთი ფერშობთაგანი და ისე სიხარბით დააკვირვა თვალი იმ ინდაურს, რომ იმის სახე იმ დროს ამტკიცებდა თითქმის მოკვდებო, რომ იმისი ხორცით არ ანოყიეროს თავისი სტომაქიო. დაუწყო გლეხს მუსაიფობა და უთხრა:

— შენ აქ ტყუალათ სდგებარ, ვინ იცის როდის გაიღვიძებს ექიმი და იქნება რა გაჭირვება აქვს! თუნდა ჰხანო ექიმი, მაგანაც ჩემთან უნდა გამოგზავნოს და ბარემ წამოდი, წამალს მოგცემ. იქნება ეგ ინდაური რო დაანახოს გაგიჯავრდეს და ბარათიც აღარ მოგცეს.

საწყალი გლეხი დაფიქრდა და გამოჰყვა ფერშობს; მოვიდნენ უკანასკნელის „კაბინეტში.“ შერშობმა არ დაინახა საჭიროთ, რომ გამოეკითხნა იმ გლეხისათვის—თუ რა სატკივრით იყო მისი ცოლი ავით. პირდაპირ შეუღლა წამლის ვაკეთებას. გლეხკაცი უყურებს გაშტერებული. შერშობმა თითქმის ყველა ბანკიღამ ამოიღო თითო ჩაის კოცში წიშალი, აურიო ერთმანეთში და შეადგინა წამალი „დომხალი“, მერმე გაანაწილა ქალაღებში პარაშოკებით, გამოართო ინდაური, მისცა წამალი და უთხრა—ესენი დააღვიძენ და როგორ შეიქნება შემატყობინეო; და თუ კიდევ წამალი დაგჭარდეს, ინდაურს ნულარ ამოყვან, გვიმარხედებო, ფული წამოიღეო. გლეხმა ჩამართო წამალი და უთხრა ფერშობს:

ან შელიკა. ვინ? მე?

ქლიტანდრი. მე გაუგზავნე მოციქული?

ან შელიკა. ქლოდინა!

ქლიტანდრი (ქლოდინას). მართალია ეს?

ქლოდინა. მრისტეს გეფიცებით, ამისთანა აშკარა ტყუილი ჩემ დღეში არ გამოიგონია.

ქორჟ დანდან. ბაჩუმდი, შე უნამუსო, გომბიო, შენა! შენ არ შეუძენ ქალბატონთან ამის მოციქულს?

ქლოდინა. ვინ? მე?

ქორჟ დანდან. ღიახ, შენ! თავს ნუ იბატუნე!

ქლოდინა. მაი ჩემი ბრალი, რა ბოროტი ხალხი ცხოვრობს დედამიწაზე! მე მწამებენ ამისთანა საქმეს! მე, რომელიც თვით უმანკოება ვარ!

ქორჟ დანდან. ბაჩუმდი! ვიცი—რა შეგილიც ბრძანდები.

ქლოდინა ქალბატონო, განა...

ქორჟ დანდან. ხმა ჩაიწყვიტე-მეთქი, გეუბნები! შევლას მაგივრად შენ დისჯები; მადლობა ღმერთს მამა შენი მაინც ხომ ახნაური არ იყო.

ან შელიკა. ეს ისეთი ცილისწამებაა, ისე მომიკლა ამან გული,

— ალავ ეს რისწამალი გაუკეთე, ხომ არ იცი ჩემ ცოლს რა სტკივა?

— რაც უნდა სტკივოდეს, ყველაფრის წამალი შეგ ურევია.

— რაც უნდა იყოს, ალავ, თუ სატკივარი არ იცი, წამალს როგორ გაუკეთებ?

— რას მიჰქარავ, ოცრ წელიწადია ამ ხელობაში ვარ და არ ვიცი—ვის რა წამალი მოუხდება!

— ჩემი ცოლი რო არ გინახავ?

— შენ ხო ვნახე, თუ ის არ მიხანახავს. ჩემთვის იგეთი ნიჭი დაუყოლებია ღმერთსა, რომ ვინც წამლისთვის მოვა, იმის სახეზედ შევატყობ—რა ემიზაზება იმის ავითყოფს.

— რასა ბრძანებ, როგორ იქნება ეგა?!

— მართლა. აი გითხრა: შენ ცოლს სიტყვაც აქვს, თავიცა სტკივა, არც კარგი მადა აქვს, შფოთავს, ქვეშაგ ბში წევს.

გლეხი პირჯვარს იწერს.

— აი დიდება შენთვის, ღმერთო, მართლა ეგრეა, რა ყველაფერი მართალი ბძანე, ყველაფერი მენიშნა!

— მაშ ტყვილი გითხარ?

— არა, შენი ჭირიმე, სწორეთ ასე გახლავით. მშვიდობით.

— რაცა მორჩეს ჩემი ჰამავი არ დაიფიქრო: საღღვომოთ ერთი კარგი ბურვაკი გამოგიგზავნე.

— ბატონი ბრძანდები.

ზავიდა ერთი კვირა და ის გლეხკაცი მოდის კიდევ დოქტორთან. შეზნდა ისევ ის ფერშობი და ჰკითხა.

— როგორ არის შენი ცოლი?

— შენი მტერი იყო, როგორც ის არის. შფორო უკან წავიდა, შენმა წამალმა ვერა არგო-რა.

— არა, შეილო, უთუთ შააცივდით ან აქვედით რასმე საწყენს, თორე მორჩებოდა. იცი რა წამლები იყო ისა?

— როგორ არ ვიცი: რამწავა ნახა დედაჩემმა, მაშინვე თქვა თაბაშირი და წითელი მიწა არის ერთი არეულიო... რა ვიცი რა ექნა... ახლა დოქტორთან უნდა წავიდე.

— წადი და ინდაურისა კი არა უთხრა რა.

აი ამგვარად არის შეწუხებული თელავის უზნის ხალხი და ერთი მადლიანი კაცი არ გამოჩნდა, რომ

რომ პასუხის ვაცემაც ვერ მომიხერხებია: სწორეთ უბედურებაა, როდესაც ქმარი ისეთს რასმეა გწამებს, რომელიმაც სრულიად არაფერი ბრალი გაქვს. რა გაეწყობა გასამტყუნარი ვარ, რომ რიგინათ ვიქტევილი.

ქლოდინა. მართალს ბრძანებთ.

ან შელიკა. ჩემი უბედურება ეს არის, როგორც ვხედავ, რომ ერთობ მომეტებულ პატრეს ვსცემდი ჩემ ქმარს. ზეკამ ხომ იცის, რომ ახლა ხმის ამოღებისაც შემრცხვებოდა, მე რომ რასმეში დამნაშავე ვიყო... მშვიდობით მე მივდივარ... აღარ შემიძლია ამდენი გაუბატურება მოვიტინო. (ან შელიკა გადას).

ს ცენა მე ვიღე

იგინ იმ ანჟელიკას ვარდა

ს იდე დრი (ქორჟ დანდან). ღირსი არცკი ხართ, ღმერთმანი, ამისთანა ქალის ქმრობისას.

ქლოდინა ნეტავი ჩემი ქალბატონის ადგილას დამევა, მე ვიცოდი რას უხამდი ამისთანა ქმარს. (ქლიტანდრს). ახლა კი კაცი არ გავამტყუნებთ, რომ, ჩემი ვაჟბატონის დასაჯვლად, ჩემ ქალბატონს მართლა შეაყვაროთ თავი. აბა, თუ ვაჟი ხარ, ვაბედე; მეც მოგეხმარებით,

აბთეკი გამართოს! თელავში და დოქტორის რეცეპტის მასწავლებელ რიგინათ წამლები მივიღოთ. მადამე. მგონია, რომ სამკურნალო უსტვის ძალით დოქტორს თავის თვალ წინ უნდა ჰქონდეს წამლები და იქ შემხადდებოდეს ხოლმე. და რადგანაც ეს კანონი არ არის დატული, ამის გამო ხშირად ფერშობები გვაძლევენ არა იმ წამალს, რომელიც სწერია რეცეპტში, არამედ იმას, რომელიც იმათთვის „იაფათ“ დაჯდება.

ნეტავ ერთი იზრუნოს ვინმე, რომ თელავში თავისუფალი აბთეკა გახსნას; ვგონებ, არცთუ იზარალებდა.

თელაველი ქართველი

უსხო ქვეყნები

მორიგების საკმე

თუ რამდენათ საეკოთ შეიქმნა დღეს მორიგების საქმის სანატრელათ ვათაქება და ამ წარმოუდგენელი მდგომარეობის ბოლოს მოღება, მოყვანათ ამ საქმის თაობაზედ სხვა და სხვა გაზეთების აზრს. ცაადია, რომ, თუ მორიგების საქმე წინ მიდის, მაშინ ერთი ერთმანეთზე წაქეზებული სახელმწიფოების საომართ მზადებაც უნდა მცირდებოდეს, მაშინ ეს უკანასკნელი თავიანთ ჯარებს წინ, სამზღვრებზე კი არ უნდა აგზავნიდნენ, არამედ შინ უნდა აზრუნებდნენ და ტყუილ-უბრალო ხარჯს არ უნდა სწევდნენ. თუმცა სიტყვით კი ყველა უკან იწევს, არცერთს არ უნდა ომი, მაგრამ საქმით კი სულ სხვა გამოდის: მუდამ დღე მზადეა, ახალი ჯარების მოწვევა და მათი შეიარაღება ისმის.

ღენერალი იკნატიევი, როგორც ჩვენმა მკითხველებმა იციან, ამ ჟამად მოგზაურობს. ი ბერლინში იყო, პარიჟში და ლონდონშიაც მის მოგზაურობას კი ეს მიზანი აქვს, რომ ექვსი უმთავრესი სახელმწიფოებისაგან, რომელთაც თავიანთი წარმომადგენელი ჰქვანდათ სტამბოლის კონფერენციაზე, ფორმალური დამტკიცება მიიღოს იმ კონფერენციის შეწყვეტის პროტო-

ზე ლაპარაკი,—მაშინ ნახავთ—ვისთანაც ვაქვთ საქმე...

ქლიტანდრი. ჰე! ძაი, კაი, ბატონო, ნუ ვაჯავრდებით! ნუ ინებებთ ამდენი დარიგების მიცემას. ვინ მოგახსენათ, რომ მე თქვენს სიყვარულზე ვოპსნებო?

ან შელიკა. რა ვიცი? აქ ამბობენ რალაცას...

ქლიტანდრი. ღარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, ბატონო, რომ ისეთი კაცი არ ვახლავარ, რომ განსაკუთრებით ლამაზ ქალებს რაიმე უსიამოვნება და მწუხარება მივაყენო. იმდენი პატივისცემა მაქვს ამასთანავე თქვენი და თქვენი მშობლებისა, რომ ჩემ დღეში ვერ გავბედავ რომ თქვენ შეგვიყვაროთ.

ს იდე დრი (ქორჟ დანდან). ახლა ხომ ხედავთ?

უფ. დესოტენვილი. ახლა ხომ დაკმაყოფილებული ხართ, ჩემო სიძე? რალას იტყვი თამაზე?

ქორჟ დანდან. იმას ვიტყვი, რომ ამ ყმაწვილს ჩვენი თვალის ახვევა უნდა. რასაც ვამბობ, ნამდვილად ვიცი. და თუ ვნებავთ, რომ ყველაფერი გამოტყნით გითხრათ მამ გეუბნებთ, რომ ჩემმა ცოლმა ამ ყმაწვილის გამოგზავნილი მოციქული მიიღო.

ხომ დამწამეს მაინც. (ქლოდინა მიღის)

უფ. დესოტენვილი. მართალი უნდა გითხრათ, ჩემო სიძე, ამ სიტყვების ღირსი ხართ, მაგვარი მოქმედებით მთელს ქვეყანას მოიმღურებთ.

ს იდე დრი. წადით და ეცადეთ, რომ დღეს შემდეგ უფრო რიგინად მოქტევეთ კეთილზნობითათ გაზდილს ქალს.

ქორჟ დანდან (იქით). მუღუზე ვსქდები ბრახისაგან. მგონობ, რომ მართალი ვარ, მაგრამ მტყუანნი კი დავრჩი...

ს ცენა მე ვიღე

უფ. დესოტენვილი ქლიტანდრი და ქორჟ დანდან

ქლიტანდრი (დესოტენვილს). ახლა რომ ჰხედავთ, უფალო, რომ სრულებით უბრალოთ მწამებდნენ ცილსა. თქვენ კარგათ იცით კეთილზნობილობის მოთხოვნილება და ამცხვით თქვენს საშუალებით მოველი ჩემი მურაცყოფის აღდგენას.

უფ. დესოტენვილი. მართალს ბრძანებთ. შენი ვალია, ჩემო სიძე, ამ კაცს კმაყოფილება მისცე.

ქორჟ დანდან რაო? კმაყოფილება!

კოლისა. თუ როგორ ესმის რუსეთს ამ პრაქტიკოსის ფორმალურადამტკიცება, ან რათ უნდა მას ეს, ამაზე ინგლისური გაზეთი „თაიმის“ ამ პასუხს გვაძლევს:

„ამ დამტკიცებით, მსმალოს მიეცემოდა ექვსი კვირის ან, ბევრი ბევრი, ორი თვის ვადა იმ რეფორმების მოსახდენათ და შესასრულებლათ, რომელიც მან კონჭერენციას შეჰპირდა — ჩემს სახელმწიფოში მოვახდენო. ამ ვადის შემდეგ, თუ კი მსმალოს დაპირებას არ აასრულებდა, უმთავრესს სახელმწიფოებს არ შეეძლოთ იარაღით ემოქმედნათ მსმალოს წინააღმდეგ, მაგრამ ამ შემთხვევაში, სახელმწიფოებს ექვსეზობდათ ნება იმპროტოკოლის ძალით, თავიანთ შორის, რომელიმე სახელმწიფოსათვის არ დაეშალათ მსმალოს საქმეებში შეიარაღებული გარევა და დაპირებული პირობების აღსასრულებლათ ძალ-დატანება.

რაც შეეხება ექვსი კვირის ვადას, რომელიც შეიძლება ერთობ მოკლეთ ეჩვენოს და ნარჩენს სახელმწიფოებს, ღენ. იგნატევი ამბობს, რომ ეს ვადა მეტიც არისო: — მეტი დრო რომ მიეცეს, თავი მოხეზრდებათ და სრულებით არაფერს არ იზენო: — მსმალოს არ შეუძლია იმისთანა კაცები, რომ დაპირებული რეფორმები მოახდინონ“ და ამის დასამტკიცებლათ მას მოჰყავს წარსული ამორჩევის მაგალითი ალონიკიდან, სადაც მარტო ლუიზიანტორი არჩევდა დეპუტატებსაო. — აი ეს წინადადებაა, რომელიც ამ ექვსეზ უმთავრესს სახელმწიფოებმა უნდა მიიღონ. იგნატევის იმედი აქვს, რომ ინგლისის კაბინეტი თანხმობას განაცხადებს კონჭერენციის შრომის დამტკიცებისა; „მაგრამ რაც უნდა იყოს, ულაპარაკია იგნატევის შემო მოყვანილი გაზეთის თანამშრომელთან, ჩვენ იმდენთ გინდა მშვიდობიანობა და ცუდი იქნეს, რომ ინგლისი ცოტა ხანს შეეცდებოდეს რომ დავეთანხმოს, მე ბინც არ შეეწყვეტ მასთან მოლაპარაკებას და კიდევ სხვა საშუალებას ვიხმარ, რომ უფრო მეტს რაღაცე დავითანხმო. უნდა დავეშუროთ, რადგან ჩვენ აღარ შეგვიძლიან,

რომ ჩვენი ჯარები კიდევ რამდენიმე ხანი უმოქმედოთ შევიანხოთ: ან უნდა გაუშვათ, დავითხოვოთ და ან საქმეში მოვიხმაროთ.“

ერთის მხრით ასე მიდის მოლაპარაკება იმ სიხელმწიფოებთ შორის რომელიც მსმალოს წინააღმდეგ საქმეებში გაერინენ. მეორე მხრით მოკრიგების თაობაზე მოლაპარაკება, რომელიც ამჟამათ თვით მსმალოსა და მისს ქვეშევრდომებს შორის არის, ვერ მიდის ისე, როგორც სანატრელი არის და ბევრს იმედი ჰქონდა. საშუალო გარეთელი გაზეთები თითქმის დარწმუნებით ამბობენ, რომ მსმალოსა და მისს ქვეშევრდომებთ შორის-ჩერნოგორიელებსა და ბერკოვგოვინელებთ შორის მოსალოდნელია კიდევ ომი ატყდესო. მოვიყვანოთ ამ გაზეთებდამ რამდენიმე ცნობა ამის თაობაზე. ნემესური „ნაციონალური გაზეთის“ კორესპონდენტი იწერება სტამბოლიდამ, რომ აქ სრულებით არა აქვს იმედიო რომ ჩერნოგორიასა და მსმალოს შუა მოკრიგების თაობაზე მოლაპარაკება მშვიდობიანათ გათავდესო. მსმალოს მართებლობა, რაკი ჩერნოგორიის ურჩობას ხედავს, ბრძანება ბრძანებაზე სცემსო, რომ ჯარები ყოველ შემთხვევისათვის მზათ იყვნენ ჩერნოგორიის საშუალოებზედაო. სხვათა შორის ლობრუდუმი მდგარის სარდლისათვის ბრძანება მიუცია, რომ ოცი ათასის კაცთ წასულიყო ღერვიშ-ფაშის მისაშველებლათ. ამ მხარეზედ ასეთი გაცხარებით მზადება საომრად ბევრის არწმუნებსო, ამბობს კორესპონდენტი, რომ ეს ჯარები ჩერნოგორიელების გარდა, მსმალოს მმართველობას ბერკოვგინელებისათვისაც უნდაო, რომელიც კიდევ არ იშლიან თავიასა და ხალხს აჯანყებენო.

ბოსნიელები ძრიელ გაჯავრებულან, როდესაც გაუკიათ, რომ სერბიასა და მსმალოს შუა მოკრიგება მომხდარა. პოლკოვნიკს ღესპოტვიჩს ბელგრადიდამ ბრძანება მოსვლია, რომ მიეტოვებია აჯანყებულების წინამძღობლობა და დაბრუნებულიყო სერბიაში; მაგრამ იმას ყურბი არ უთხოვებია ამ ბრძანებისათვის და გამოუცხადებია, რომ, სა-

ნამ ბოსნია განთავისუფლებული არ იქნება მსმალოს ქვეშევრდომობისაგან, ის თავისას არ მოიშლის და ეცდება ხალხი, სადაც და როგორც იქნება, ყოველთვის ააჯანყოს.

სლავიანების სათავალოები
ბოლგარიელების საცოდავს მდგომარეობაზედ, — მარტო რუსები არ ლაპარაკობენ. ქვემო მოყვანილი სიტყვებიდამ გაიგებთ, რომ არც ინგლისელები არიან გულგრილად, როდესაც მათს მდგომარეობას ჰხედვენ.

ღედი სტრანგორდი იწერება, რომ ბოლგარიაში ძრიელ ბევრს ალაგას, თავის შესაფარის უქონლობისა და სიცივის გამო, გავრცელებულია ხურება და სხვა და სხვა ავთომყოფობა. ამ ღედი სტრანგორდი-საგან გამართული ექვსი ლაზარეთი სრულად დაქვდილიათურმე ავთომყოფებით და ქ. პაროტში ბევრი ოჯახები მიმშლილათ და სიცივით ინოცებია. — რუშინის დეპუტატების პალატის სდომაზე ერთს დეპუტატს უკოხნავ: რათი უნდა აეხსნათ ის ხმა, რომ ვითომც რუშეთი თხოულობდეს რუშინი ავან, იმ ნაწილს ბესარაბიისა, რომელიც პარიყს ტრაქტატის ძალით რუსეთის ტერიტორიას მოცილდა და რუშინიას შეემატათ? მინისტრმა პრეზიდენტმა ამ კითხვაზე სთქვა, რომ ეს ხმები გაზეთების დაყრილია, რომ მას საიდუმლოთაც არ მოსვლია ეს ცნობა რუშეთის მართებლობისაგან და სხვ. ბოლოს, როგორც გამოჩენილა, ეს ხმა ერთს მენის გაზეთს დაუყრია, რომ ვითომც რუშეთს თავის ჯარის დაშლა ჰსურდეს იმ პირობით, თუ კი პარიყს ტრაქტატის ის ნაწილი მოიპობა რომელიც შეეხება რუშეთს და რომლის ძალითაც მას ბესარაბიის ერთი ნაწილი ჩამოეჭრა რუშინის სასარგებლოთ.

ბოლგარიის ცენტრალურს კომიტეტს რომ გაუგონია ინგლისური გაზეთის „თემისაგან“ დაყრილი ხმა, რომ ვითომც რუშეთის მართებლობამ თავის ჯარების დაშლა და დათხოვნა განაცხადო, იმ წამსვე მღეაში და პიშინეში კაცები გამოუგზავნიან შესატყობლათ — თუ რამდენათ მართალი არის ეს ხმა. მა-

გამოგზავნილი კაცები დარწმუნებულან, რომ აქ აზრათაც არაფერს მოსვლია ეს განზრახვა.

ჩერნოგორიასა და მსმალოს მორიგებას თუ როგორი თვალთუყურებს აესტრო-ვენგრის მმართველობა, ამა შემდეგი ამბავი გვიმტკიცებს: ამ მორიგების დროს, როგორც „ქელნის გაზეთში“ იწერებია, მსმალოს გარდაწყვეტილი ჰქონია, რომ ჩერნოგორიას არამც და არამც არ დაუთმოს რომელიმე მიწის ნაჭერი და ამ რიგათ არ შეჰმატოს ჩერნოგორიის ტერიტორიას, განსაკუთრებით იმისთანა რომელიმე ადგილი არ დაუთმოს, რომელსაც შეუძლიან ჩერნოგორიის სტრატეგიული პირობები გამოსცვალოს. ბევრის უარის შემდეგ, მსმალოს მმართველობას ვითომ გარდუწყვეტია ჩერნოგორიისათვის სუტორინას დათმობა, იმ ქალაქისა, რომელიც აესტრის ტერიტორიას საშუალოებს. ბაუგია ეს აესტრის მმართველობას თუ არა, იმ წამსვე ფიცხელი წინააღმდეგობა მოსვლია პორტას ამ ადგილის დათმობისათვის: — ჩერნოგორიის მეზობლობა ძრიელ უსიამოვნო და საშიში არის აესტრო-ვენგრის სახელმწიფოსათვისაო. პირველად მდებე-ფაშას ვითომც არ მიუქცეია ყურადღება ამ წინააღმდეგობისათვის, მაგრამ ბოლოს დროს რამ უქმყოფილება არ მოხდეს ჩვენს და აესტრის მმართველობის შორისა და სუტორინის დათმობაზედაც ვარი განუცხადებიათ.

შერილები

შუალო რედაქტორ!

ბევრჯელ ყოფილა აქაურ გაზეთებში და თქვენს პატივცემულს გაზეთშიაც, გამოცხადებული სხვადასხვა ამბები, თუ რას ჩაღიან ქალაქის ჩართუქსანი ჯიბის ოსტატები და როგორ ატყუებენ ხალხსა, ნამეტნავად სოფლის გლეხ ხალხს, მაგრამ ამგებისთვის ჯეროვანი ყურადღება არ მიუქცეიათ და არ მოუსპიათ ასეთი უწყეობა და უამართლოთ ტაციობა და ქურდობა.

აკი აზნაურია და შენ კი არა.
ქორჟ დანდან (ქუდს იხდის, მით) აქ ამომდის სისხლი აი! (ხელს ეღლთან ზიიღებს).
უფ. დე-სოტენვილი. ღიან, მას რიგი მოითხოვს, რადგან ტყუილად შესწამეთ ცილი.
ქორჟ დანდან. თანახმა არა, რომ ტყვილირამ შემეწამებინოს.
უფ. დე-სოტენვილი. სულ ერთია, ჩემო სიძე; თქვენ ვერაფერი ვერ დამტკიცეთ და ეს უფალი კი უარს ამბობს.
ქორჟ დანდან. მაშ, სანამ ჩემი ცოლთან ერთად დაწოლილს ვერ ხახავ, მინამ ყოველთვის უარის ქება შეუძლია განა?
უფ. დე-სოტენვილი. მაგვების ლაპარაკის დრო არ არის: ბოდიში მოთხოვეთ.
ქორჟ დანდან. როგორაო! მისი უნდა მოვითხოვო ბოდიში?
უფ. დე-სოტენვილი. ძმარა, რა დროს კოკანებაა? დამიჯერეთ, სასაც გუებნებით.
ქორჟ დანდან. მერ დაგიჯერებთ.
უფ. დე-სოტენვილი. დას-სოტენვილი! ნუ გამაგულისებ,

ჩემო სიძე! მოთმინებიდამ ნუ გამამიყვან, დაიჯერე რასაც გუებნები!
ქორჟ დანდან. ჰა, ქორჟ დანდან!
უფ. დე-სოტენვილი. პირველად, ქუდი მოხადე და გაიმეორე, რაც მე ვსთქვა..
ქორჟ დანდან. რა?
უფ. დე-სოტენვილი. „მე თქვენ ბოდიშს გთხოვთ...“
ქორჟ დანდან. (გაჭირბით) მე თქვენ ბოდიშს გთხოვთ...
უფ. დე-სოტენვილი. „... რომ თქვენზე უკადრისი რამეები გავიფიქრე.“
ქორჟ დანდან... რომ თქვენზე უკადრისი რამეები გავიფიქრე.
უფ. დე-სოტენვილი. „მა იმიტომ დამემართა, რომ მე თქვენი ცნობის ბედნიერება არა მქონია.“...
ქორჟ დანდან. მა იმიტომ დამემართა, რომ მე თქვენი ცნობის ბედნიერება არა მქონია.
უფ. დე-სოტენვილი. „და მე თქვენ გთხოვთ...“
ქორჟ დანდან. და მე თქვენ გთხოვთ...

უფ. დე-სოტენვილი...
რომ ჩემი თავი მორჩილ მოსამსახურეთ ჩაითვალონ.
ქორჟ დანდან. თქვენ გინდათ, ჩემი თავი იმ კაცის მორჩილ მოსამსახურეთ ჩაითვალო, რომელიც საც ჰყურ, რომ შუბლი რქებით შემიმკოს?!
უფ. დე-სოტენვილი. ჰა!
ქორჟ დანდან. (დე-სოტენვილი) ძმარა, უფალო.
უფ. დე-სოტენვილი. არა, მე მინდა, როგორც რიგი და წესი მოითხოვს, ისე მომხადოს ბოდიში. სთქვი: „გთხოვთ, რომ ჩემი თავი მორჩილ მოსამსახურეთ ჩაითვალოთ.“
ქორჟ დანდან. გთხოვთ, რომ ჩემი თავი მორჩილ მოსამსახურედ ჩაითვალოთ.
ქორჟ დანდან. (ქორჟ დანდანს). ძალიან საიამოვნოა, უფალო, რომ ასე მშვიდობიანად გავათავედ ჩვენი ანგარიშები. ღღის შემდეგ მე ამ ამბავს აღარ გავიხსენებ. (დე-სოტენვილს). თქვენთან ბოდიშს ვიხდ, უფალო, რომ შეგაწუხეთ... და ახლა კი გამოგეთხოვებით.
უფ. დე-სოტენვილი.

მშვიდობით ბრძანდებოდეთ. როცა გინდოდეს, მოდით და ერთად წავიდეთ კურდღლის სახადიროთ.
ქორჟ დანდან. ღიდათ გამალობთ პატივის ცემისათვის. (მიდის).
უფ. დე-სოტენვილი. აი, ჩემო სიძე, როგორ უნდა საქმეების გარიგება! მშვიდობით. იცოდეთ, რომ თქვენ იცეთ ოჯახთან ხართ დამოყრდობული, რომელიც მუდამ თქვენი შემწე და მხრის მომცემი იქნება და არავის არ მისცემს ნებას, რომ თქვენ შეურაცხყოფა მოგაყენოს.
ს ცენა მეცხრე
ქორჟ დანდან (მარტო)
ჰა... შენ გინდოდა ეს, ქორჟ დანდან! შენ გინდოდა! მოგვიხდება, ღირაიცა ხარ. სწორეთ რისიც ღირსი ხარ, ის მოგვივიდა. არა, მეტი გზა არ არის: ჩემი სიმაშირი და სიღვდრი უნდა შეცდომისაგან გამოვიყვანო; უნდა ვიფიქრო რამ, რომ ეს შევასრულო...
(დასასრული პირველი მოქმედებისა)

ამ უკანასკნელ დროებებში, ისე გამრავლდნენ ჩვენში ქურდები და ჯიბის ოსტატები, რომ მეტი აღარ შეიძლება; დღე არ გაივლის, რომ რამე უზღველურება არ მოახდინონ; აგერ ჯიბის ოსტატებმა იარაღსაში კაცს ჯიბე მოსჭრესო, აგერ ეკლესიაში ქალს ჯიბეში ხელი ჩაუყვესო, (როგორც ამას წინეთ მოხდა და პალოუბნის ეკლესიაში), აგერ სახლებს გასადებები, რაზე დაამჩნესო, აგერ სოლოლოაის გორაზე მეცხვარეებს დაეცნენ და ცხვრები დასტაცესო, აგერ გლეხს ურმიდამ ხარს უსწილდნენო, აგერ ქალაქის გარეთ სოფლის გზებში გლეხებს დაუხვდნენო და თითბრის კაცებზე ვერცხლი ალაგას მისცესო, აგერ საწვალ ქვრივ ოხერ დედაკაცს ხელიდამ კაბა გამოგლიჯეს და გააქცუნესო და სხვ. და სხვ.

ამ გრძელ სიას კიდევ ერთი მოუმატეთ, ბატონო რედაქტორო, რომელიც ამ თვის თოთხმეტს მოხდა: მრთ საგარეჯოელს გლეხს კაცსა და დედაკაცს ოც-და-ხუთი მანეთი აეღოთ ვალად ვაჭრისაგან და ჩამოსულიყვნენ ქალაქში, ქალის მზითვის საყილათ. ხილზე ერთი კაცი დასდევნება, უკითხამა გლეხებისთვის, სადაურები ხართ თქვენაო? გლეხს უთქვამს, საგარეჯოდამ გახლავართო. — მკ, მამ კარგიო, ერთი ქალია აქაო, და ოუ შეიძლება ქირით საგარეჯოს ურმით მღვდელთან წაიყვანეთო? მე იქაური დედას ძე ვარ, ივანე მქვიანო, — და წაიყვანს გლეხებს თანა და დაუწყებს ტკბილათ ლაპარაკსა.

ბოლოს თურმე საბრალო გლეხმა უთხრა, ოც-და-ხუთი მანეთი მაქვს; ერთი მაწაფლე გეთაყვა, სად შეიძლება გამოვახურდავო. — მაიმე, ვაიმეო! ოც-და-ხუთი მანეთი კი არა, გნებავს ათ თუმნიანს დაგიხურდავებო, და გამოსტყუებს საცოდავ გლეხს ხელიდამ ფულსა, და ეტყვის — აქ მოიცადეთო, აი აქ შევალო და გამოვიტანო. აქ გახლავართო, აქ არის ის ქალიცო. და თავს უშველის და მეორე ეზოს კარებიდამ გაიპარება.

შემდეგ უცდიან გლეხები, მაგრამ სადღა არის! ბოლოს საცოდავმა გლეხმა და დედაც მწარედ დაიწყეს ტარილი, თავში ცემა და ერთი ვაი და ვაგლახი.

საცოდავთ, გულ-საკლავთ ბლოდნენ. მაგრამ პაპრონი ვინ იყო, რომ ყურადღება მიექცია (თუმცა დესეტნიკიც იქვე იდგა).

აქამდინ ამისთანა შემთხვევები ბევრი მომხდარა და ხდება კიდევ, მა-

გრამ ყურადღებას არავენ აქცევს და ასე უსამართლოთ ლუბამენ ჩვენ სოფლის ხალხსა.

ბანშეორებით ვამბობთ იმათთვის, ეისიკ ვალია, რომ ამისთანა საქმეებს ყურადღება მიექციონ და ერთი რამ საშუალება მოიხაონ ამ ყოვლის გაუკითხველთა და დაუბრკოლებელი ლურჯ ხობიანი ბიჯები წინააღმდეგ, რომლებიც დღე და ღამ ცირკისა და ბალის კარებთან გროვდებიან და იარაღის ტრაქტირებში სავსე არიან.

ზ. მთაწმინდელი

ბანსხალეზანი

თვილისის თავად - ახანაურ-ბის საადგილ - მამულო ბანკის გამგეობა ამით აცხადებს, რომ, ამ ბანკის წე დების მე-15 მუხლის ძალით, დანიშნული არის გასასყიდლად ბანკში გირაოდ შეტანილი უძრავი მამულები ქვემოხსენებულ პირთა, რომელთაც წინათვე არ შემოიტანეს, ამავე წესდებით დადებული, ნახევარის წლის სარგებელი გირაოსი.

ამ მამულების გასყიდვა შეჩერდება, თუ მოვალე პირები ხვედრ ფულს შემოიტანენ ბანკში.

1) **ფირაღოვის, მიხეილ პრტემის** ძის. მრთ ეტაჟიანი ქვითკირის სახლი ბალით. **თვილისის გუბერნიის თფილისის უეზდში**, სოფ. ტბისს.

2) **მრბელიანის, თ. იოსებ** ძის. მენახი მიწით 2 დეიატინა და 90 ოთხკუთხი საყენი. **სიღნაღის უეზდში**, სოფელ პარდანახში.

3) **მაჩალაღვის, ლუარსაბ** ძის. მრთ ეტაჟა ქვითკირის სახლი ფლიგელით და მიწით 324¹/₂ ოთხკუთხი საყენი ქ. **თფილისში**, II განყოფილების მე-11 უჩასტკაში, მლიზავეტის ქუჩაზე, № 190.

4) **წერეთლისა, მუგემა** ბოგის ასულის. სამ-ეტაჟიანი ქვითკირის სახლი; მიწით 32¹/₂ ოთხკუთხი საყენი. ქ. **თფილისში** I განყოფილების მე-4 უჩასტკაში.

5) **ზემიანსკისა, ნატალია** ივანეს ასულის. მრთ ეტაჟა ქვითკირის სახლი, მიწით, 518 ოთხკუთხი საყენი. ქ. **თფილისში**, II განყოფილების მე-10 უჩასტკაში.

9) **თუმანოვის, დენერალ** ლეიტენანტის ალექსანდრე მიორვის ძის ობლებსა — 292 დესიატინა

და 1152 ოთხკუთხი საყენი სახნავი და სათიბი მიწა; ტყე, ვენახი და ხეხილის ბალი. **თფილისის უეზდში** სოფ. **წოდორეთს**.

7) **ახანაური, მკირე-წლოვან** თ. ირაკლი ალექსანდრეს ძის 175 დესიატინა სახნავი და სათიბი მიწა. **თფილისის უეზდში** სოფ. **თხინვალს**.

8) **შალიკოვისანი, კნა** ღარია ბუღბაათის ასულისა და როგორც ავეკური დენერალ-მაიორის ივანე იოსების ძის შალიკოვისა და თამარა ივანეს ასულის სუმბათოვის ობლებსა — 623 დესიატინა და 1888 ოთხკუთხი საყენი სახნავ-სათესი, საბაღახე და სათიბი მიწა. **ბორის უეზდში**, სოფ. **სკრას**.

ბარბარე იოსების ასული ნიგინაოვისა აცნობებს რა გულითადის მწუხარებით ნათესავეებსა და ნაცნობებს თვისი მეუღლი **ქოლუჟსკი სოვბენიის დოქტორის მიხაილ ისაიჩის ნიგინაოვის ბარდაცვალებას**, სთხოვს მათ, 19 მარტს, დილით თერთმეტს საათზე, მოზრძანდნენ კათოლიკების ეკლესიაზე, სადაც მიცვალებულს მოასვენებენ უძიშიშევის სახლიდამ, რომელიც პურის მეიდანზე იმყოფება.

ქალაქის გამგეობისაგან თვილისის ქალაქის გამგეობა

ამით აცხადებს საყოველთაოთ, რომ ამ მარტის 19-ს, **ბამგეობის** თანდასწრებით, იქნება უკანასკნელი ვაჭრობა (ტორგი) იმ ადგილის არენდით მიცემაზე, რომელიც **ქალაქს** ნათელულში ეკუთვნის და რომელიც შეიცავს 480 დესიატინასა და 100 ოთხკუთხ საყენს. **არენდის** ვადა სამი წელიწადი, დანარჩენი პირობების ნახვა **ქალაქის** ბამგეობაში შეიძლება.

ბანსხადების შეტანა შეიძლება ან სიტყვიერად და ან დაბეჭდილის კონვერტით.

(3—3)

კვირაობით, იარაღშიაში, უ. ზაქარია შიჭინაძესთან ისყიდება ყოველ-

ნაირი ძველი და ახალი **ქართული წიგნები**. (10—10)

კავკასიის საგამო ინსტიტუტის

შეზიარე ქალები მიიღეს კათოლიკის დღე და ღამე, ფასი დღეში 20 კაპი, ღამეები უფასოთ მიიღებინ.

ცალკე ოთახების ქირა თვეში 30—50 მანეთადის არის.

მიღება ავთმყოფი ქალებისა და ყმაწვილების.

ქალის ავთმყოფობისათვის:

შველ დღე, კვირას გარდა, 10 საათი და 11 მინ — დოქტორი **პნანოვი**.

მთხმბათობითა და შაბათობით 12 საათი და 1-მინ — დოქტორი **რემერტი**.

სამშაბათობით და შაბათობით 11-დამ 12-მინ — დოქტორი **პლბანუსი**.

საყმაწვილო ავთმყოფობისთვის:

ხუთშაბათობით 11 საათი და 12 მინ და კვირაობით 10-დამ 11-მინ — დოქტორი **უშაკოვი**.

შაბათობით 12 საათზე რჩევა დოქტორების: **რემერტის, პლბანუსის და პნანოვის**.

ინსტიტუტთან ახლად გაიხსნა განყოფილება, რომელშიაც საქალებო ავთმყოფობას არჩენენ. ამ განყოფილების საზოგადოთხში ავთმყოფთა უნდა აძლიონ დღეში — 50 კაპ. ცალკე ოთახებში კი დღეში — 1 მან

LA VELOUTINE
(ველუტინი)

ერთნაირი ბრინჯის კუდრი (უმარილი), ბისმუტით გაკეთებული.

იეთი ზედმოქმედება აქვს ადამიანის ხორცის კანზე, რომ ალბობს და ახალგაზდა ადამიანის კანს დაამსგავსებს.

მანს ეკერება და არა სჩანს.

შ. შაი — გამომგონი

pommade satin
(ატლანის კოზადა)

ხელების კანის რბილად შესანახად; ზამთარში არ დაუკდება ხელის კანი, ვინც ამ პოზადას ხმარობს.

9, Rue de la Paix, Paris
156—111

წაქოტი
თქველი
დავით გივიშვილისაგან
ისყიდება სხვა და სხვა წიგნის მაღაზიებში.

რკ. გზა.	ლილა.	საღამ.	II კ.	III კ.	ცხესლის გეგმა	ფოზტა	ბირჟა	მან. კაპ.	მაზანდა	მან. კაპ.
თფილისი	9 36	4 54			ა) შოთილამ მიდის:	ა) თფილისი დამ:	პეტერბურგი, 12 მარტს		თფილისი, 17 მარტს.	
მცხეთა			68	38	მდესისკენ — ხუთშაბათს დილით.	სამზღვარ გარეთ, მთო.ასს, რუსეთს	ქრთი მანეთი ღირს:		პური შორაგალის ფო.	120
ბორი	12 21	8 41	2 40	1 23	სტამბოლს — კვირაობით, დილას.	— ყოველ დღე კვირას გ.რდა. ზუგდ.	ლონდონში 3 ¹ / ₂ პენსი.	84	ქერი ფუთი.	87
ხაშური	2	11 10	3 92	2 18	ბ) მდესისადამ:	ოთხშ., მზურგებს — პარასკ და	პარიჟში 309 სანტიმი.	89	ბამბა ქოვენისა, ფუთი.	560
ბეჟათუბანი			4 42	2 46	შოთისკენ — ხუთშაბ., ნასად. ვსაათ.	შაბ. ძახეთს — სამშ. და შაბ.	სკონტი (სარგებლობისთვის)	71 ¹ / ₂	— ამერიკისა, ფუთი.	620
ქვირილა			5 81	3 23	სტამბოლს — ოთხშაბათს, შუაღამეზე	შ) ქუთაისი დამ:	ბანკის ბილეთი 5%	96 50	ბაჟენტლი ბამბა ფო.	7
მთიანისი	8 23		6 75	3 75	შოთილამ: I II III	თფილისისა და შოთისკენ — ყო-	მოგებიანი (პირველისეხი)	196 25	მატული თუშური ფო.	670
სამტრედიო			7 73	4 29	საბუჟამდი . 4	ველ დღე, კვირას გარდა. მზურ-	მოგებიანი (მეორე სესხი)	192 25	— თარაქინისა ფო.	4
ახ-სენაკი			8 57	4 76	ქერამდი . 20	გეთს — ორშ. და პარასკ. ზუგდიდს	ბორაოს ფურცლები:		პბრეშუმი ნუხური სტ.	3
ფოთი	11 44		9 75	5 42	ტავანოვ. 34	— ოთხშაბ.	თფილ. საზნ. ბანკისა,		ქონი, ფუთი.	4
					მდესისადმი. 38	გ) ზორი დამ:	ხერსონის ბანკის (5 ¹ / ₂)	84 32	ქონის საბთელი ფუთი.	5
შოთი	8 40				ტელეგრაფი მ. კაპ	შოველგან ყოველ დღე, კვირას	მოსკოვის (5%) . . .	81 50	სტეარინის საბთელი, ფ.	1160
ახ-სენაკი			1 18	66	მ. ცი სიტყვა თფილისილამ:	გარდა.	აქციები:		ხორცი ქობისა. ლიტ.	65
სამტრედიო			2 61	14	მთიანის, შოთს . . .	დ) შოთი დამ:	მდესის საფარო ბანკის	157	— ცხვრისა, ლიტრა.	72
მთიანისი	11 51		3 41	69	ბორს, ლუშეთს, სიღნახს	შოველგან ყოველ დღე, კვი-	შოთი-თფილ. რკინ-გზის		სპირტი, ველო.	8
ქვირილა			3 98	21	როსტოვს მდესას მოსკოვს	რას გარდა.	შავიზღვის ცეცხ. გემების	497	შაქარი, ბროვ. ფუთი.	710
ბეჟათუბანი			5 33	296	პეტერბურგს, პარაჟას . . .	წიგნის გავზენარუსეთში	პაეკაზის და მერკულის.	206	— ფხვილი ფუთი.	540
ხაშური	5 41		1 65	84 3	მსხალეთში, შვეიცარიაში	და სამზღვარ გარეთ:	პირე. საზღვევ. საზღ.	727 50	ქვე გრველი, ფუთი.	20
ბორი	7 23		3 67	36 4	იტალიაში და საფრანგეთში	ლია წიგნის	პეტერბ. საზღვევ. საზ.	235 50	ხუთი ქუნჯუთაა ფო.	530
მცხეთა			9 85	4	ინგლისში.	დ) ბეჭდლის (სამი მისხლი) . . .	მოსკოვის საზღვევ. საზ.	269	მქოლ 1/2 იმპერიალი.	663
თფილისი	10 16		7 24	9 75						